

Tot onze verbijstering zijn wij in het nest van Dille geconfronteerd met een uiterst zeldzame ziekte, die het leven heeft gekost aan 2 reutjes.

Om onduidelijkheid te voorkomen geven wij volledige openheid over de ziekte en de gevolgen.

Nadat de pups op een leeftijd van 5 weken gechipt waren zijn er 2 reutjes overleden omdat zij bleven bloeden, Onderzoek heeft uitgewezen dat zij Hemofilie A hebben.

Beide reutjes hadden vrijwel geen stollingsfactor VIII

Hemofilie is een ziekte die door de moeder wordt doorgegeven via een afwijkend X chromosoom. Omdat een reu maar één X chromosoom heeft zie je bij de reutjes de problemen. De moeder van de pups draagt een afwijking in het gen voor de hemofiliefactor bij zich maar is niet ziek omdat teefjes twee X chromosomen hebben en de andere wel werkt. Die heeft ze van haar vader geërfd. En in het algemeen is het zo dat honden met hemofilie natuurlijk niet voor de fok worden ingezet omdat ze allang problemen hebben die meestal ernstig zijn voor die tijd.

Hemofilie is erfelijk maar er kan in 30% van de gevallen ook sprake zijn van een spontane mutatie.

Voor nader onderzoek moet de stollingsfactor VIII bij de teefjes gemeten worden, die is ondanks dat de teefjes niet "bloeden", toch vaak verlaagd. Alleen het goede X chromosoom doet zijn werk, en dan is de concentratie te laag.

Dit onderzoek dat inmiddels heeft plaatsgevonden in de Veeartsenijschool in Utrecht bij de Specialist hematoloog, heeft in middels uitgewezen dat Dille, de moeder en dus drager van Hemofilie A een factor VIII heeft van 49%, al onze andere honden zaten ver daar boven.

Hier volgt de uitleg van de hematoloog;

-De factor VIII waarde die theoretisch verwacht kan worden als een teef maar één goed werkend gen voor factor VIII heeft in plaats van de normale twee is ongeveer 50%. De drager moeder heeft zoals u weet 49%. Zoals u ziet zijn de factor VIII uitslagen van alle teven hierboven allemaal ruim boven de 75%. Dat maakt het onwaarschijnlijk dat een van deze teven drager is van een factor VIII deficiëntie. Dit ondanks dat er behoorlijk wat variatie in de uitslagen kan zitten omdat factor VIII een aantal eigenschappen heeft die het lastig maken het heel precies te meten.

Als we de afstamming van de teven erbij betrekken suggereert de goede uitslag van de stammoeder (Hommel) dat zij geen drager is. Dat betekent dat de mutatie in het gen bij haar nakomelingen is opgetreden. In dat geval is de uitsluiting van de fok voor Dille en haar dochters (tenzij die te zijner tijd ook getest zijn) voldoende.-

Conclusie:

Na een hele onzekere spannende tijd mogen we er van uitgaan dat erbij Dille sprake is van een spontane mutatie, dit betekent dat we met Vlinder en Lava, gewoon kunnen blijven fokken.